

ТПП на основі поєднання наукових досліджень, передового світового досвіду, функцій економіки, маркетингу і логістики створить умови для використання набутих світового науково-технічного прогресу в напрямку техніко-технологічного оновлення матеріально-технічної бази регіону.

Місія ТПП – підвищення рівня інноваційної та технологічної активності поєднання промислових та транспортних підприємств за рахунок поєднання наукових досліджень, передового світового досвіду з власними виробничими та інтелектуальними можливостями.

Метою ТПП є сприяння активізації інноваційних процесів на промислових підприємствах, в основі якого лежить використання їх виробничого потенціалу шляхом освоєння передового досвіду та налагодження власного виробництва сучасної високотехнологічної продукції, наукоємних технологій та інших організаційно-технічних рішень для задоволення потреб транспортної галузі в нових техніко-технологічних, організаційних та іншого роду рішеннях, залучення нових інвестицій, підвищення якості продукції та розвитку ІТ технологій, економічного розвитку регіону, створення додаткових робочих місць. Для молодого бізнесу, найкращий варіант - не самостійно будувати виробничу інфраструктуру, а інвестувати в індустріальний парк. Отримані інвестором земельні ділянки в індустріальному парку, суттєво скоротять очікування до початку виробництва продукції. Замість декількох років, випуск нової продукції розпочинається вже через 6-9 місяців.

Індустріальні парки зазвичай будуються поблизу від ринків збуту і транспортних зв'язків. Також, на місце розташування індустріальних парків, впливає наявність трудових ресурсів, близькість соціальної інфраструктури та фінансових партнерів.

УДК 658.7:656.2

ЛОГІСТИЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ОСНОВА СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПОТОКАМИ

*Глушенко Т.М., ст. викладач
(УкрДУЗТ)*

Сучасну галузь залізничного транспорту характеризує період активних реформ, що вимагає підвищення якості послуг, що надаються, господарської діяльності та оптимального використання резервів ефективності. В умовах відкритого ринку і посилення конкуренції завдання зниження собівартості за рахунок скорочення витрат, оптимізації фінансів і інформаційної бази господарювання стає найбільш актуальною. У цих умовах особливого значення набуває управління матеріальними, фінансовими та інформаційними потоками підприємств, застосовуючи на практиці методи і інструменти логістичного менеджменту.

З виникненням необхідності вивчення і застосування логістичного менеджменту безпосередньо на практиці, виникли різні трактування і визначення цього поняття. І як правило, єдиної загальноприйнятої думки з даного питання серед вчених не існує. Більшість західних фахівців рідко виділяють логістичний менеджмент, як самостійний напрям в логістиці, розглядаючи його в основному, як окрему функцію з управління логістичних процесів. На відміну від західних фахівців, у вітчизняній літературі зроблено не тільки теоретичне обґрунтування, а й виділена практична значущість логістичного менеджменту. Мета логістичного менеджменту - адаптація діяльності фірми до запитів споживачів.

Логістичний підхід до управління матеріальними (фінансовими, інформаційними і т. ін.) потоками принципово відрізняється від традиційного управління. Різниця полягає в тому, що при логістичному підході управління здійснюється шляхом інтеграції окремих ланок ланцюга в єдину систему, здатну адекватно реагувати на вплив зовнішнього середовища, причому інтеграція охоплює всі ланки: технологію, економіку, методи планування та управління

матеріальними та іншими потоками.

Новизна логістичного підходу до управління матеріальними потоками полягає, перш за все, в зміні пріоритетів між різними видами господарської діяльності на користь посилення значущості діяльності з управління матеріальними потоками. Лише порівняно недавно людство усвідомило, яким потенціалом підвищення ефективності володіє раціоналізація поточкових процесів в економіці.

Як управлінська теорія і система управління, логістичний менеджмент перебуває в стадії розвитку, значно випереджаючи за темпами розвитку і застосування в бізнесі маркетингу.

Основними факторами, що визначають майбутнє логістичного менеджменту з великою часткою ймовірності можна назвати:

- глобалізація світогосподарських зв'язків, яка призведе до формування і розвитку транснаціональних логістичних мереж;

- перехід провідних країн світу на шлях сталого розвитку і створення інноваційного виробництва, що забезпечить соціальну статистику і підвищить заощадження навколишнього середовища;

- зміна матеріальних, фінансових та інформаційних потоків, пов'язана з утворенням нових гео економічних центрів (Індії, Китаю, Росії, Бразилії);

- розвиток електронної торгівлі та економіки призведе до вирівнювання шансів нових і добре відомих компаній і дозволить взаємодіяти підприємствам в режимі реального часу;

- розвиток логістичних систем, аутсорсингу, управління ланцюгами поставок через логістичних провайдерів викличе різке зниження рівня запасів і витрат в русі товару.

Отже, розвиток логістики в нашій країні нерозривно пов'язаний з глобальною логістикою і інтеграцією підприємств України в світову логістичну мережу. А глобальна логістика представляє собою стратегію і тактику створення стійких макрологістических систем, що зв'язують бізнес-структури різних країн світу на основі поділу праці, партнерства та кооперування у формі договорів, угод, загальних планів, підтримуваних на міждержавному рівні. Прийняті державні програми в цій області

сприятимуть інтеграції України у світовий логістичний простір.

УДК 656.61(477) – 027.511

ПРИНЦИПЫ РАЗВИТИЯ НАЦИОНАЛЬНОЙ МОРСКОЙ ТРАНСПОРТНОЙ ИНДУСТРИИ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ

*Голубкова И. А., д.э.н., профессор
(НУ «ОМА»)*

В течение XXI века отмечается постоянный, однако неравномерный рост дефлации мирового флота. Этот процесс обусловлен как расширением мировых хозяйственных связей и спросом, так изменением экономико-политической роли отдельных государств. Достаточно высокие темпы прироста дефлации балкерного и контейнерного флота отражают характер трансформации роли Китая в международном разделении труда. Одновременно с учетом теории устойчивого роста снижаются темпы увеличения грузоподъемности танкерного флота в связи с реализацией стратегии снижения энергоемкости производства и борьбы с парниковым эффектом.

Одновременно усложняется совокупность объективных и субъективных факторов экономического роста. Появляются несистемные риски в форме экономических санкций. Поэтому изменяется форма морской транспортной политики государств, что и трансформирует структуру морского транспортного потенциала и систему управления его деятельностью. Поэтому важно сконцентрировать внимание на изменении характера влияния отдельных принципов на построение национальной морской транспортной системы оказывают. Системно выделяются:

- расширение параметров участия в страны в международном разделении труда и достижение фрахтовой независимости внешней торговли;

- выбор направления и способа эффективной реализации политики